

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
9. ROČNÍK - LISTOPAD 2011 - ČÍSLO 99

FARNÍČEK

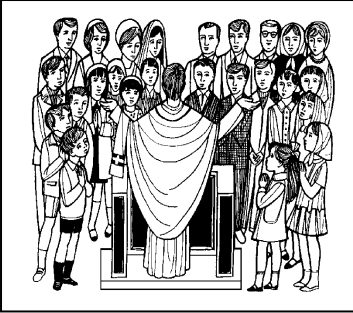

Z OBSAHU

ADVENTNÍ KONCERT 2011
CESTOVNÍ DENÍK - MADRID
DOŽÍNKOVÁ MŠE SVATÁ
POUŤ DO MEDJUGORJE
RODOVÉ KOŘENY
VE SVATÉ ZEMI

Fryštáčtí farníci na pouti v Medjugorje.

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí farníci, často máme tendenci se odsuzovat, být nesmlouvaví k sobě, zlobíme se na sebe, když se nám něco nepovede. Stavíme nad sebe přísné nadjá, které tvrdě posuzuje všechny naše myšlenky a pocity, které nás trestá, když neodpovídáme jeho nárokům. Proti němu jsme často bezmocní, skrýváme se před ním, nic s ním svými silami nezmůžeme. Potřebujeme Ježíšova slova, která nás

staví před milosrdného Otce, jenž neodmítne svého marnotratného syna, dceru, ale slaví s ním jeho návrat, protože ten, který byl ztracen, se znovu probudil k životu. To prožíváme, kdykoliv si uvědomujeme Boží bezpodmínečnou lásku, která zaplavuje celý náš život, která nám ukazuje cestu a pozdvihuje vždy výš nad lidský průměr. Kdo žije s Bohem, s Jeho Slovem, s Jeho církví, s Jeho i našimi bližními, žije nadprůměrný život.

Milí farníci do dalších listopadových dní Vám přeji Boží pomoc a sílu držet se Jeho „ruky“.

otec Miroslav

POZVÁNKA NA ADVENTNÍ KONCERT ZUŠ MORAVA

Fryštácká farnost a Základní umělecká škola Morava Vás zvou na tradiční Adventní koncert, který se uskuteční v neděli

27. listopadu od 15.30 hodin ve fryštáckém kostele svatého Mikuláše. Vystoupí v něm žáci a učitelé ZUŠ Morava Zlín. Po skončení koncertu bude slavnostně rozsvícen Vánoční strom na fryštáckém náměstí Míru.

Těšíme se na Vaši účast.

PRANOSTIKY – LISTOPAD

PŘIPRAVIL FRANTIŠEK ZÁLOHA

- Když krtek v listopadu ryje, budou o Vánocích lítat komáři.
- Když v listopadu hřmívá, úrodný rok bývá.
- Když jsou podzimní dny čisté, jsou v zimě vánice jisté.
- Listopadová mlha zhasíná slunce.
- Když dlouho listí nepadá, tuhá zima se přikrádá.
- Na svatého Theodora (9.11.) – rolník ještě pilně orá.
- Na svatého Martina (11.11.) – kouřivá se z komína.
- Nejlepší je husina na svatého Martina (11.11.)
- Na svatou Kateřinu (25.11.) – schovejme se pod peřinu.
- Na svatého Ondřeje (30.11.) – sníh ozimů nepřeje

DOŽÍNKOVÁ MŠE SVATÁ V NAŠEM KOSTELE

Opět je tu podzim. Z polí je již téměř vše sklizeno a než se nadějeme, bude tu zima a s ní adventní čas. A proto jsme chtěli poděkovat nejenom za letošní úrodu, ale za všechny dary a plody Země, kterými jsme byli tento rok obdarováni. Hojná úroda a plná spíž totiž není samozřejmostí ani v našich zeměpisných šířkách. Za připomenutí určitě stojí známý příběh Starého zákona o sedmi tučných a sedmi hubených letech. Kdekdo může namítnout, že dnešní dobu nemůžeme s tehdejší srovnávat nebo že střídání tučných a hubených období je spíše záležitostí ekonomické situace každého z nás. Na tom všem je kousek pravdy. Příklad z doby minulé stále platí, protože my, na rozdíl od Josefa, nevíme, kdy které z těchto období přijde, a proto bychom se podle toho měli chovat. Zamyšlení je však na každém z nás...

Na závěr bychom chtěli poděkovat nejenom všem, kteří se podíleli na přípravách a průběhu této slavnostní a zároveň hodové mše, ale i všem zúčastněným, kteří s námi tímto vyslovili svůj vděk za všechny dary a plody Země nejenom Pánu Bohu a Matce Boží, ale i Matce přírodě.

-TK-

Pane, děkujeme Ti za všechno Tvé stvoření, za Tvé dary, za úrodu, za chléb upečený z mnoha zrn a víno vylisované z mnoha hroznů. Kéž je i naše farní rodina v jednotě shromážděna u Tvého stolu nyní a jednou i ve Tvém království

Pán Bůh zaplat' všem, kteří tuto krásnou slavnost připravili: (zejména rodině Konečných ze Žabárny)...

FRYŠTÁČTÍ FARNÍCI NA POUTI V MEDJUGORJE

Začnu s tím, co jsme slyšeli právě tam, v Medjugorji. Proč jste sem přijeli? Vždyť Pannu Marii i Pána Ježíše máte doma v každém chrámě, při každé modlitbě. Věřím, že vás nevede senzacechtivost. Přijeli jste proto, že se tu rozlévá, proudí téměř hmatatelná Boží milost. Vždyť se tu už 30 let! zjevuje Panna Maria, která nám předává poselství přes své vybrané medjugorské "děti". Ta délka zjevování nemá ve světě obdoby, přestože míst, kde se Panna Marie zjevuje, je jistě hodně. *A teď k vlastnímu průběhu...*

Ačkoliv jsme nebyli všichni z Klubu důchodců, přece jen většina účastníků pouti už měla důchodový věk. Ale Panna Maria bdí nad poutníky, kteří se k ní utíkají. Už začátek cesty byl nadějný. Všichni jsme se "nalodili" přímo u svých příbytků. "Polovina" z 13 poutníků jela tranzitem z DISu, dalších šest s "taxíkem" pana Mrázka. V Brně jsme chvíli čekali na poutní autobus, kde si nás přebrala naše průvodkyně Vladka a také kněz P. Burian. S jeho promluvou a požehnáním jsme oficiálně začali naši pouť. Potom při modlení růžence nám cesta pěkně ubíhala a video, které nám pustili na dobrou noc už většina zaspala. A ráno jsme zastavili před naší ubytovnou. Hned odpoledne jsme s naší průvodkyní vyrazili na Podbrdo, kde se nejčastěji zjevuje Panna Maria. Každé ráno /kromě nedělního/ jsme jezdili naším autobusem do medjugorské kaple na mši svatou, kterou sloužil "náš" kněz, a večer na chorvatskou mši svatou a růženec. Na to jsme "vyfasovali" sluchátka pro překlad do češtiny. Denní program byl nabitý. Cenacolo/čti Čenákolo/ komunita kde se léčí drogově závislí, svědectví Gorana, nebo Patrika v "hradu", večerní amfiteátr v "domě Královny míru", výstup na Križevac, nebo nezapomenutelná venkovní, večerní adoroce...Zkrátka, bylo toho tolik, že jsme večer vyčerpaní, ale nadšení, uléhali do svých postelí naší ubytovny. Tam jsme také měli možnost teplých, čerstvých obědů, takže kdo si je koupil, neprohloupil a navíc měl nějaký oddechový čas.

No a najednou byl čtvrtek a my jsme se v poledne loučili s naší milou průvodkyní, která nás úplně všude provázela a pohotově nám tlumočila ať z chorvatštiny nebo italštiny. Nazpět jsme cestovali už bez ní jen s "naším" knězem P. Burianem. A protože bylo krásné letní počasí, zastavili jsme se cestou v Gradacu u Jaderského moře. Kdo měl plavky, "vběhl" do teplého, průzračně čistého, ale také kamenitého, pobřeží. Bylo to bezvadné osvěžení....

DOKONČENÍ

A snad i díky tomu, a hlavně díky požehnání naší nebeské matičky, nám cesta zpět pěkně ubíhala. Teď jsme si mohli vychutnat nádherné scenérie chorvatské přírody, když jsme jeli tam tak už byla tma. Po proklímané noci byl najednou Mikulov a závěrečná modlitba a požehnání od P. Buriana. V Brně nás zase přebraly naše objednané "taxíky". Jeden z DISu s panem Kopřivou, druhý s panem Skaličkou. Nakonec bych ráda poděkovala všem, kteří se zasloužili za zdárný průběh naší pouti - teď myslím všechny naše bližní. Ať už to byli všichni řidiči, průvodkyně Vladka, P. Burian, nebo naši ubytovatelé v Medjugorji, nebo vaše modlitby. Všem srdečné Pán Bůh zaplatí!

Anna Bačůvková

Fryštačané v Medjugorje a na místě zjevení - Podbrdu.

AD RODOVÉ KOŘENY

V minulém čísle Farničku byl uveřejněn další příspěvek k diskuzi o uzdravování rodových kořenů – tentokrát úryvek z knihy „Uzdrav mě, Pane“ od známého exorcisty P. Eliase Velly. Ten spojuje praxi uzdravování rodových kořenů s uzdravováním lidské přirozenosti narušené dědičným hříchem. To, že přirozenost každého z nás je tímto hříchem porušena a je tomu tak již od prvního hříchu, který spáchali Adam s Evou v ráji, je nepopiratelná skutečnost. Stejně tak můžeme souhlasit s tím, že různé formy negativních vlastností a náklonností ke zlému se mohou dědit z generace na generaci. (To však, nelze brát jako absolutní pravidlo, ale spíše jako možnost). Návrh otce Velly sloužit mše svaté za zbavení se toho negativního, co jsme zdělili po svých předcích, ale podle mého názoru nelze považovat za univerzální prostředek, který odstraní každé naše životní utrpení a bolest. Bolest, utrpení a náklonnost ke hříchu jsou důsledkem prvotního hříchu, jsou nám „dány k zápasu“ – jak říká katechizmus – a budou nás provázet až do posledního dne našeho života. Vždyť i svatí hřešili a museli chodit ke svátosti smíření. Mše svatá nás tedy následků prvotního hříchu nezbaví, spíše při ní dostáváme milost těmto následkům lépe čelit. V dokumentu ČBK se píše, že např. v případě nějaké zděděné psychické poruchy, může člověk upřednostňováním praxe uzdravování rodových kořenů naopak zanedbat běžnou psychoterapeutickou nebo psychiatrickou léčbu, která by zde byla mnohem užitečnější a potřebnější. Kromě toho některé bolesti, utrpení či lidské slabosti mohou být i určitým darem od Boha – křížem, který nemáme odhazovat, protože skrze něj nás možná Pán chce přiblížit víc k sobě (i skrze to, že upadáme stále do hříchů, nás Bůh může učit pokoře vůči Němu a také tomu, že Ho potřebujeme, aby nám hříchy odpouštěl). Základním předpokladem pro zbavení se různých forem zla je pro nás věřící dobrá svátost smíření a dobré duchovní doprovázení. Boží milost v jakékoliv podobě má k nám přece daleko lepší přístup, pokud máme v pořádku svůj osobní vztah s Bohem. Pojetí otce Velly je ze správných předpokladů, avšak je jen jedním z mnoha způsobů, jak chápat praxi uzdravování rodových kořenů. P. Vella má tento názor, ale jiní lidé chápou praxi mši sv. za uzdravování rodových kořenů např. jako prosbu za obrácení někoho v rodině, uzdravení narušených vztahů, další jako mši za zemřelé, jiní pak jako způsob odstranění následků hříchů, které spáchal někdo z našich předků. Takovéto nejednoznačné chápání jednoho pojmu vnáší podle mne mezi věřící zmatek a možnost nesprávného výkladu (který nemusí být v souladu s naukou církve). Proto bych osobně doporučoval, aby se při zadávání úmyslu na mši svatou dával konkrétnější úmysl, než je uzdravení rodových kořenů – např. za živou a zemřelou rodinu XY (*tzn. za spásu duší členů této rodiny*), za obrácení XY atd.

KNĚŽÍ, KTERÍ PŮSOBILI VE FRYŠTÁKU (37.ČÁST)

***Břřmování ve Fryštákú
v roce 1972.***

***Zleva: P. Alois Piják,
metropolitní kanovník
P. Otakar Trtílek a lukovský
farář P. Antonín Urban.***

V dnešním pokračování se zaměříme na poslední léta působení P. Pijáka ve Fryštákú. Přestože počátek 80. let ve farnosti bude vždy spojován s velkou a úspěšnou akcí s názvem „nové zvony“, zdá se, že na místním náboženském životě se velmi negativně podepisovala pokračující normalizace. V roce 1981 se např. nekonalo 1. svatě přijímání, do náboženství chodilo z celé základní školy pouze osm dětí a vyučovalo se jen jednu hodinu za měsíc. V roce 1982 pak nebylo z Fryštákú přihlášeno do náboženství ani jedno dítě a zápis tehdy jedenasedmdesátiletého P. Pijáka za tento rok, který byl zápisem posledním, končil známým bolestným povzdechem:

„Tak jsem to dopracoval...“

Protože jakákoli pastorační činnost ve farnosti byla tehdejšími komunistickými úřady všemožně komplikována, aktivní činnost se i nadále zaměřovala především na pracovní akce a brigády zaměřené na údržbu kostela a jeho okolí. V roce 1982 byl do věže instalován elektrický motor, který měl rozhoupávat zvony, a na faru byla nainstalována akumulací kamna. Na jaře 1983 se vyměňovala střešní krytina na jižní straně kostela. Nejprve byl sundán eternit, jímž byla střecha pokryta po 2. světové válce, a poté skupina klempířů, jejíž členem byl např. p. Oldřich Končák z Horní Vsi, pokryla střechu pozinkovaným plechem, který místní natěrači pod vedením p. Antonína Láníka a také někteří farníci natřeli třemi nátěry. Na podzim téhož roku byla také opravena podlaha v kostelních lavicích kvůli poškození velkou vlhkostí.

V pátek 25. listopadu 1983 při návštěvě jedné rodiny ve farnosti P. Piják údajně v žertu řekl: *„Budete mít nového faráře ve Fryštákú.“* Netušil, že se jeho slova už brzy vyplní.

Dokončení příště

NAŠE POUŤ DO SVATÉ ZEMĚ (6. ČÁST)

Dalšího dne (24. 11.) jsme po snídani a ranní modlitbě vyjeli do Zippori, místa kde Ježíš s Josefem jezdili na velký trh prodávat své výrobky. Místo bylo v minulosti vypleněno a nyní zde probíhá archeologický průzkum. Našla se zde např. zachovalá mozaika tváře mladé ženy, tzv. galilejské Mony Lízy. Je odtud také nádherný výhled na celou okolní krajinu. Pro židy je Zippori velmi důležité

místo, neboť se zde psal Talmud. Poté jsme jeli do Kány Galilejské, kde jsme v kostele zázraků obnovovali manželské sliby. Tady Ježíš vykonal na prosbu své Matky první zázrak - proměnil vodu ve víno. Dovedli jsme si zdejší víno domů, chutná zvláště něco mezi vínem a griotkou. Kolem poledne jsme vyjeli k hoře Tábor, kde byl Ježíš proměněn. Mohli jsme jet buď taxíkem, nebo jít pěšky. Rozhodli jsme se pro pěší výstup. Byl to kopec asi jako náš „Hostýnek“, ale šli jsme rovně a přes kameny. Jedna z poutnic si tady dokonce prošoupala boty. Když jsme dorazili na vrchol, museli jsme přelézat kamennou zídku. Chudáci bratři dominikáni byli překvapeni a s nelibostí nesli, kudy jdeme.

Na hoře jsme se najedli a pak jsme měli mši svatou venku pod přístřeškem. Byla jsem už tak unavená, že jsem málem usnula, jako na této hoře usnuli apoštolové. Po mši jsme si šli prohlédnout kostel, kde byl právě jeden biskup. Měla jsem pocit, že ho odněkud znám, a tak jsem se ho zeptala, zda je z Ugandy. Řekl, že ano. Vysvětlovala jsem mu, že jsem ho viděla na obrázku v katolickém týdeníku a že jsem poslala peníze na pomoc Africe (Česko-slovensko-ugandská nemocnice přes arcidiecézní charitu Praha). A on mi podal ruku a velice mi poděkoval. Po návratu z hory Tábor jsem ho ještě zahlédla na benzínce blízko našeho autobusu. Zmiňovaná nemocnice v Ugandě je pro děti i pro dospělé a je tam také chirurgie a gynekologie.

Pokud byste měli zájem přispět, tak adresa je:

*Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44,
120 00 Praha 2, číslo účtu 749097/5500
variabilní symbol 150.*

Ten den už nás čekala pouze večeře a toužebně očekávaný spánek. Ti méně unavení šli do kaple na modlitbu růžence a otec Johny Komárek jel navštívit se dvěma našimi lidmi salesiány v Nazaretu.

pokračování příště -js-

CESTOVNÍ DENÍK DVOU MLADÝCH POUTNIC (2. ČÁST)

Příští ráno nás čekala, snídaně v podobě balíčku a v 8:30 část z nás vyrazila na Nou Camp. Ani my jsme neodolaly nabídce spatřit nejslavnější stadion na světě. FC Barcelona je klub, který se honosí nejlepšími hráči světa jako je např. Lionel Messi, Andrés Iniesta, Gerard Piqué, Carles Puyol, David Villa atd., a je snem každého kluka

se sem podívat. Sice to pro nás nebyl takový zážitek jako pro mužskou část naší výpravy (jejichž tepová frekvence se vyšplhala na 360 tepů za minutu), ale i přesto se nám tajil dech. Prohlídku jsme zahájily mší svatou v kapli, která je přímo na stadionu a při velmi oslovující promluvě P. Petra Kopřivy jsme se dozvěděli, že hráči FC Barcelony jsou féroví hoši, kteří se navzájem podporují a jejich úspěchy nezávisí pouze na jejich kvalitě, ale na něčem mnohem důležitějším – svěřují se do ochrany Boží a chovají se jako normální lidé i ve světě tvrdého businessu.

Po fascinující prohlídce jsme se přesunuli do salesiánského střediska Sarría. Díky účinnému zásahu doni Dorotey de Chopitea, která toužila udělat něco pro chudou barcelonskou mládež, dorazili salesiáni v roce 1884 do Sarría. Příjezd Dona Boska do Barcelony v roce 1886 vzbudil na všech stranách vlny nadšení a štědrosti do takové míry, že mu byl darován kopec Tibidabo, aby zde mohl být vybudován chrám Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Don Bosco v Sarríi pobýval asi měsíc a na místě jeho pokoje byla vybudována kaple. Nyní jsou zde salesiáni i salesiánky a mají zde i své školy.

Odpoledne jsme již strávily podle vlastních představ. Šly jsme po stopách architekta A. Gaudího – Casa Batlló připomínající draka, a park Guell. Prošly jsme náměstím Plaza Catalunya přes nejslavnější barcelonskou ulici La Rambla k soše Kryštofa Kolumba, která se vypíná na náměstí Pl. Portal de la Pau, přímo u přístavu odkud Kolumbus vyplul objevovat svět.

V parku Guell jsme strávily asi 5 hodin, vůbec se nám odsud nechtělo. Osobitá architektura slavného umělce nás oslovila natolik, že jsme si řekly: „ Sem se musíme zase někdy podívat!“ Nezapomenutelný zážitek.

Místo, kde žil Don Bosco

pokračování na další straně

CESTOVNÍ DENÍK DVOU MLADÝCH POUTNIC – POKRAČOVÁNÍ

Po noci, kdy jsme se alespoň trochu vyspaly, jsme musely brzo vstávat a připravit se na společnou mši svatou, která se konala u moře na okraji Barcelony, na tzv. Fóru. Po společné modlitbě a snídani jsme se s půlhodinovým zpožděním vydaly směr metro. Cesta byla velice zábavná – hulákající Francouzi v různých

tríčkách. Za velkého horka mezi davy lidí (asi 40 tisíc) jsme slavili mši svatou diecéze Katalánska. Odměnou nám byla vyhlídka na širé moře a krásnou písčnou pláž s palmami. Po neuspokojivém obědě (sladká bageta se slaným masem) jsme uháněly mezi masami nadšených mladých lidí směr socha Kryštofa Kolumba, kde byl sraz 13:30 k prohlídce L'aquària (Mořské akvárium) – úžasný zážitek v podobě žraloků plujících přímo nad našimi hlavami. Po prohlídce jsme nakoupily pár suvenýrů a vyrazily do nákupního centra. Unavené z nakupování jsme se usadily v jedné z drahých restaurací na ulici La Rambla a objednaly si místní specialitu Sangríu (červené víno s ovocnou šťávou) – nejdražší nápoj našeho života (14 euro za litr), ale stála za to! ☺ Moc jsme si pochutnaly. Zcela vyčerpané a s bolavýma nohama jsme se doplazily do školy, daly si sprchu a uložily se ke spánku.

pokračování příště

NÁSILÍ V EGYPTĚ

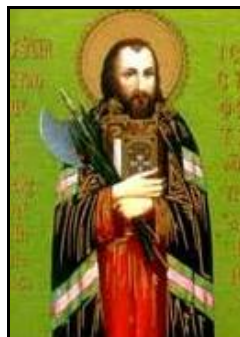
-lk-

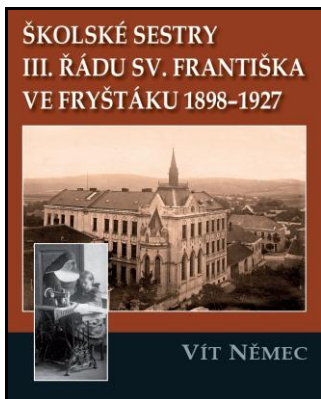
Celkem 24 mrtvých a 212 raněných způsobily útoky egyptských ozbrojených sil proti koptským křesťanům, k nimž došlo večer 10. října v Káhiře. Násilí vypuklo během pokojné demonstrace Koptů proti muslimským útokům na kostel v Asuánu, kdy policie jen přihlížela. Na několikatisícový průvod křesťanů zaútočila armáda ve chvíli, kdy demonstranti zamířili k vedení státní televize: protestovali proti guvernérovi, který kryje údajné

extremisty a proti televiznímu vysílání, jež vyvolává protikřesťanské nálady. Vojenské vozidlo najelo do demonstrantů a rozjezdilo je. Teprve poté zapálili křesťané několik vojenských vozidel a začali házet kameny. Útoky proti křesťanům narůstají a armáda má sklon hájit spíše extremisty než křesťany. Stupňované násilí proti křesťanům je podle tisku součástí kampaně islámských stran před volbami 28. listopadu.

- 1.11. Slavnost Všech svatých
 2.11. Vzpomínka na věrné zemřelé – Dušičky
 6.11. 32. neděle v mezidobí
 9.11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
 10.11. Památka svatého Lva Velikého
 12.11. Památka svatého Josafata
 13.11. 33. neděle v mezidobí
 17.11. Památka svaté Alžběty Uherské
 20.11. Slavnost Ježíše Krista Krále
 22.11. Památka svaté Cecílie
 27.11. 1.neděle adventní
 30.11. Svátek svatého Ondřeje

svatý Josafat

**Město Fryšták, Dům Ignáce Stuchlého,
 fryštácká farnost a MO KDU-ČSL Fryšták**
 Vás srdečně zvou na prezentaci nové knihy
 autora Mgr. Víta Němce

**ŠKOLSKÉ SESTRY
 III. ŘÁDU SV. FRANTIŠKA
 VE FRYŠTÁKU 1898 – 1927**

**VE STŘEDU 16. LISTOPADU 2011
 v 16:30 v SÁLE DISU**

Na programu bude představení nové knihy doprovázené promítáním dobových fotografií. Po přednášce bude možnost komentované prohlídky Domu Ignáce Stuchlého (bývalého kláštera sester).

Publikace, odkrývá jednu z dnes již zapomenutých kapitol z dějin Fryštáku. V knize jsou prezentovány výsledky rozsáhlého výzkumu doposud neprobádaných archivních pramenů, díky nimž má čtenář možnost poznat zajímavou historii činnosti kongregace školských sester v našem městě. Sestry se ve Fryštáku usadily v roce 1898 v budově bývalé obecné školy, k níž později přistavěly novou budovu obecné a měšťanské dívčí školy. Zároveň zde provozovaly mateřskou školu, pracovnu pro dospívající dívky a ve 20. letech také ústav pro slabomyslné děti. Autor nezastírá skutečnost, že soužití kláštera s místní obecní správou a školskou obcí bylo postupem let čím dál tím složitější a zapříčinilo nakonec odchod sester z Fryštáku. Zajímavá i závěrečná část knihy nahlížející do zákulisí komplikovaných a zdoluhavých jednání o prodeji objektu kongregaci Salesiánů Dona Boska.

Novou knihu z historie našeho města si budete moci zakoupit.

SKRÝVAČKA NA LISTOPAD (Hledejte moravská města)

Pro ty z vás, kteří nevědí, jak na to malá nápověda – názvy měst jsou ukryty třeba i v několika slovech viz následující příklad...

- Chlapce zaujala v muzeu k**OSTRA VA**arana - OSTRAVA
-

No a teď už musíte hledat sami....

- Nejlepšími žáky byli Kobr, Nováček a Svitáček.
- Dědeček usedl na pařez, líně si zapálil dýmku a odpočíval.
- Pan učitel četl prvňákům pohádky.
- Nejlepším místem pro odpočinek tuláků je seník.
- Vážení, z východních jazyků vám doporučuji čínštinu.
- Nejraději mám ranní úsvit a vycházející slunce.
- Tonda odpověděl prostě"jo", věděl však, že to není pravda.
- Ovládal Stanislav čínštinu?
- Rezávka je prevít, kov vždycky zrezne.
- Maminka koupila jen cukr, novou tašku a spěchala domů.
- Před radnicí postavili nový monolit o velmi dobré kvalitě.
- Don Pedro sice rozuměl česky, ale mluvit neuměl.
- Náš hlídač i celou noc prospí.
- Lev od rýsa se dá lehko rozeznat.
- Šachová výhra nic Emilovi nepřinesla.
- Paní, kolik u vás stojí kopa vajec?
- Hned se utiš, Nováková, jinak půjdeš k tabuli.
- Pane hajný, půjčte mi kulovnici.
- Naše teta bydlí v pražských Holešovicích.
- Bratrův soused je neznaboh, umínil si a teď nevěří ničemu.
- Tak dobře, cla vybírat nebudeme, ale dejte mu spropitné.
- Lotr oko více nezahmouřil.
- Krakonoš měl kyj o veliké hmotnosti.
- Karle, natři necky barvou na lodě a půjdem na řeku.

Tajenka z minula: ...nikdy neměňte svou ženu

Připravil František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRADZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 5.11. 2011 v nákladu 250 ks.